

[Alfred Jensen.]

del af befolkningen ved, at de får erstatning for de huslejeforhøjelser, de udsættes for, er jeg ikke i stand til at afgøre, men jeg vil anbefale, at man både i udvalget og siden hen i ministeriet ser nøjere på disse forhold og sikrer, at invalide- og folkepensionister ikke på nogen måde stilles dårligere som følge af de forhøjelser, der her gennemføres.

Ja, det er de bemærkninger, jeg ønsker at fremføre her ved anden behandling af lovforslagene. Jeg regner med at vende tilbage til en del af de betragtninger, der er gjort gældende angående vore ændringsforslag, ved senere lejlighed her i tinget, om ikke før, så ved tredje behandling.

Lorentzen: De mange restriktioner, der nu har bestået i en lang årrække for udlejning af husrum til beboelse eller andet brug, og den omstændighed, at der ikke er overflod på boliger, har naturligvis medført en stærkt ændret opfattelse af retsforholdet mellem ejer og lejer; for mange er ejeren næsten blevet et helt overflødigt led, som man ikke behøver at tage noget hensyn til, og man ser ganske bort fra, at hans rettigheder dog i et vist omfang er beskyttet af grundlovens regler. Mange taler om disse spørgsmål i et sprog, som man i virkeligheden har meget vanskeligt ved at forstå. Jeg har hørt repræsentanter for lejerne tale, som om ejerbegrebet ikke længere eksisterede. Men selv inden for moderate kredse er meningerne efterhånden blevet en del afvigende, og desværre må vi nok alle erkende, at hensynet til egne interesser kan bevirke, at man ikke har let ved at finde frem til den rigtige løsning på problemet lejers og ejers rettigheder og forpligtelser over for hinanden. Vi må imidlertid alle uanset partifarve søge at finde frem til en løsning, der beskytter lejeren mod uden egen skyld at blive gjort husvild i en kommune, hvor mulighederne for at skaffe sig anden bolig ikke er til stede eller i hvert fald er ganske minimale. Men vi må samtidig bestræbe os for at gengive ejeren nogle af de rettigheder, han tidligere har haft.

Vort parti har ved første behandling af lejelovsforslaget fremhævet, at vi var i tvivl om, hvorvidt man med det fremsatte lovforslag stræbte mod en afvikling af den midlertidige del af lejeloven, den ekstra-

ordinære, ligesom vi har påpeget, at vi fandt nogle af de nye bestemmelser aldeles uantagelige; specielt vendte vi os stærkt imod, at den ekstraordinære grund- og ejendomsskyld til kommunen var knyttet sammen med selve lejeloven. Vi har også sammen med det konservative folkeparti i udvalget søgt at kæmpe og argumentere for vore synspunkter, men regeringspartierne har kun i meget begrænset omfang taget hensyn til vore ønsker. For os var det ganske øjensynligt, at den lænke, der bandt de 3 regeringspartier sammen, var de nye ejendomsskatter eller boligskatten, om man ønsker at bruge den benævnelse. Den måtte i hvert fald ikke røres, den alene var det, der holdt regeringspartierne sammen. Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen har jo også stærkt demonstreret, at det var så som så med enigheden, og at der skulle bestemte ting til, for at man kunne blive enig. Jeg vil også tro, at der er nogle af medlemmerne af de partier, der danner regeringen, som i deres stille sind er meget lidt tilfredse med de fremsatte lovforslag. Jeg skal ikke søge at udpege medlemmer, for hvis vedkommende jeg er helt sikker på det kræver stor overvindelse at indtage det, om jeg så må sige, officielle standpunkt: at de står bag de fremsatte lovforslag. Når en del af gruppernes medlemmer er flyttet over på regeringsbænkene, bliver der jo ikke så mange tilbage til at ordne problemerne og følge med i alle lovforslagenes enkeltheder. Det kan være svært nok for de store partier at have folk, der begrænser sig til bestemte opgaver, men det bliver aldeles umuligt for medlemmerne af ganske små partier at sætte sig grundigt ind i alle spørgsmål, således at de kan se, om de harmonerer med deres egen opfattelse.

Må jeg have lov til i al stilfærdighed at komme med en lille betragtning angående skatter. Vi benægter ikke, at en ekstraordinær situation kan kræve en ekstraordinær skat, der er knyttet til et bestemt formål; denne skat må så bortfalde, når dette formål, f. eks. at skabe et solidt pengevæsen, er opfyldt. Men vi tror ikke, det er rigtigt gang på gang at fremsætte skatte-lovforslag med den motivering, at nu må man opkræve den og den skat, for det er det bedste, der kan ske for befolkningen. Vi nærer den opfattelse, at skatteskruen er